

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 844

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 13 decembrie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 895 din 25 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	2-4	proporție de 100% a obligațiilor aferente Acordului de împrumut (Restructurarea financiară a Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.) dintre Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare în valoare de până la 175.000.000 euro	12-13
Decizia nr. 912 din 1 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	4-7	Acord de garanție (Restructurare financiară CFR) între România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare	13-14
Decizia nr. 918 din 1 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști	7-8	1.204. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2012, pentru unele județe	15
Decizia nr. 970 din 20 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	9-11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
86. — Ordonanță de urgență pentru aprobarea Acordului de garanție dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 28 noiembrie 2012, privind garantarea în		1.266. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea cap. I pct. 3 lit. a) din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 698/2001 pentru aprobarea unor metodologii privind angajarea, transferarea și detașarea medicilor, farmaciștilor, biologilor, biochimiştilor și chimiștilor, precum și a altui personal de specialitate cu studii superioare din unitățile sanitare publice	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 895**

din 25 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Marcel Orzan în Dosarul nr. 12.167/3/2011 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1. 017D/2012.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, Marcel Orzan, și partea Petre Panciulescu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar precizări și completări asupra excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că Legea nr. 119/2010 a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 146 din Constituție, respectiv înainte de expirarea termenului de două zile prevăzut de art. 15 din Legea nr. 47/1992, precum și a Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului. De asemenea, susține că prevederile art. 1 lit. a) și lit. b) și art. 9 lit. b) din Legea nr. 119/2010 sunt retroactive și aduc atingere cuantumului pensiei stabilite în temeiul legislației anterioare, întrucât prevederile de lege criticate se aplică unei situații juridice născute anterior și afectează în chiar substanța sa dreptul câștigat, ceea ce contravine principiului neretroactivității legii.

În fine, autorul excepției, insistând asupra faptului că dorește să își redobândească statutul de pensionar militar, susține că Legea nr. 119/2010 este neconstituțională în ceea ce privește recalcularea pensiilor militare conform principiului contributivității.

Partea prezentă solicită, de asemenea, admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 435/2012.

Totodată, este menționată Decizia de inadmisibilitate pronunțată la data de 7 februarie 2012 în cauzele conexe *Ana Maria Frimu, Judita Vilma Timar, Edita Tanko, Marta Molnar și Lucia Ghețu împotriva României*, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că statul român nu a înfrânt

dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție, sub aspectul transformării pensiilor speciale în pensii în sistemul public, în temeiul Legii nr. 119/2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 1.995 din 1 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 12.167/3/2011, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**, excepție ridicată de Marcel Orzan într-o cauză având ca obiect o contestație formulată împotriva deciziei de pensionare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin deciziile contestate s-a dispus în mod netemeinic și nelegal, în baza actului normativ criticat, recalcularea pensiilor de care beneficiază, astfel încât s-a produs o diminuare nejustificată a cuantumului acestora și, implicit, a patrimoniului membrilor de sindicat. Arată că prin recalcularea pensiilor militare se încalcă principiul dreptului câștigat și previzibilitatea legii, deoarece au avut convingerea că „pe parcursul anilor în care au fost polițiști activi au câștigat dreptul de a beneficia de sistemul de pensii sub care și-au desfășurat activitatea”, precum și de o „pensie care să le asigure un trai decent și care să compenseze lipsa veniturilor suplimentare și a vieții sociale”. Așa fiind, arată că întregul proces de recalculare a pensiilor militare de stat este neconstituțional, iar diminuarea cuantumului pensiei militare de stat nu poate fi acceptată nici măcar cu caracter temporar.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pensia reprezintă un „*bun*”, intrând astfel în sfera de protecție a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar afectarea cuantumului pensiei prin recalculare dobândește semnificația unei încălcări a dreptului de proprietate privată.

În continuare, arată că pensia este un contract social încheiat în momentul pensionării, pentru activități anterioare, cuantumului pensiei fiind unul dintre elementele esențiale ale acestui contract. Dacă statul modifică, în mod unilateral, acest contract și diminuează cuantumului pensiei, este evident că actul normativ prin care face acest lucru modifică un element esențial al unui act juridic anterior, deci retroactivează asupra formării elementelor esențiale ale contractului.

Cu privire la discriminarea creată prin recalcularea pensiilor, consideră că actul normativ criticat instituie o situație discriminatorie, pe de o parte, între polițiștii activi care au avut posibilitatea de a prezenta adeverințele cu veniturile realizate și ceilalți polițiști care nu au putut prezenta aceste adeverințe; între polițiști și personalul civil, inclusiv cel încadrat în unitățile de

poliție, personalul civil putându-și valorifica toate veniturile ca urmare a existenței carnetului de muncă; și, nu în ultimul rând, între polițiști și magistrați, care, deși au aceleași privațiuni, beneficiază prin lege de un mod de calcul al pensiei mai favorabil (procent din salariul avut).

Totodată, arată că Legea nr. 119/2010 a fost promulgată de Președintele României la data de 29 iunie 2010, cu o zi mai devreme decât data la care legea adoptată a fost semnată de către președinții Camerei Deputaților și Senatului, ceea ce contravine dispozițiilor constituționale referitoare la adoptarea și promulgarea legilor.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar prevederile Legii nr. 119/2010, prin care s-a dispus recalcularea pensiilor speciale, sunt în acord cu Constituția.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile autorului excepției și părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

Autorul excepției susține că actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 41 alin. (2) referitor la munca și protecția socială a muncii, art. 42 privind interzicerea muncii forțate, art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 47 privind nivelul de trai, art. 76 referitor la adoptarea legilor și a hotărârilor, art. 77 privind promulgarea legii, art. 138 alin. (5), conform căruia „*nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”, art. 139 alin. (3) potrivit căruia „*sumele reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora*” și art. 146 privind atribuțiile Curții Constituționale.

De asemenea, apreciază că prevederile legale criticate aduc atingere și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și principiului „drepturilor câștigate”.

Trecând la analiza criticilor formulate, Curtea constată că acestea sunt atât de neconstituționalitate extrinsecă, cât și de neconstituționalitate intrinsecă a Legii nr. 119/2010.

Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 119/2010, autorul excepției susține că „Președintele României a promulgat această lege în data de

29 iunie 2010, cu o zi mai devreme decât data la care legea adoptată a fost semnată de către președinții Camerei Deputaților și Senatului”, ceea ce contravine dispozițiilor art. 76 și 77 din Constituție.

Față de această susținere, urmărind derularea procedurii legislative, Curtea constată că Legea nr. 119/2010 a fost adoptată în ședința comună a celor două Camere la data de 29 iunie 2010, în temeiul dispozițiilor art. 114 alin. (3) din Constituția României, în urma angajării răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, și în condițiile art. 147 alin. (2) din Constituția României, cu respectarea dispozițiilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, fiind trimisă Președintelui României la aceeași dată, când a fost promulgată prin Decretul nr. 604/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

De altfel, prin Decizia nr. 661 din 19 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 8 august 2012, Curtea a reținut că „promulgarea este un act ulterior adoptării legii și exterior voinței emitentului actului, astfel încât eventualele probleme de constituționalitate în legătură cu acesta nu afectează constituționalitatea extrinsecă a legii”.

Cât privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă ale Legii nr. 119/2010, Curtea constată că aspectele invocate de autorul excepției au mai constituit obiect al analizei instanței de contencios constituțional.

În acest sens, sunt, de exemplu, Decizia nr. 210 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 6 iunie 2012, Decizia nr. 435 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 414 din 21 iunie 2012, și Decizia nr. 705 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 9 august 2012, decizii prin care Curtea a statuat că actul normativ criticat nu contravine dispozițiilor constituționale și internaționale referitoare la dreptul de proprietate și nici principiului neretroactivității legii civile.

În privința pretinsei încălcări a dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea a reținut că „stabilirea stagiilor de cotizare și a metodologiei de calcul al pensiei pentru diferitele categorii profesionale prevăzute la art. 1 din Legea nr. 119/2010 este de competența exclusivă a legiuitorului, care, ținând cont de particularitățile activității desfășurate de către acestea, reglementează reguli specifice, fapt ce nu constituie o discriminare”.

De asemenea, prin Decizia nr. 212 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2010, Curtea a apreciat că nu este întemeiată nici critica referitoare la încălcarea art. 47 referitor la dreptul la pensie și la un nivel de trai decent, și a constatat că „aceste dispoziții constituționale sunt lipsite de relevanță, întrucât dreptul la pensie vizează pensia obținută în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială, deci la suplimentul financiar acordat de stat”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Referitor la celelalte norme constituționale invocate, respectiv art. 42, art. 138 alin. (5) și art. 139 alin. (3), Curtea constată că acestea sunt lipsite de relevanță în ceea ce privește soluționarea cauzei.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Marcel Orzan în Dosarul nr. 12.167/3/2011 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 912

din 1 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Mihai Airinei în Dosarul nr. 11.939/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 887D/2012.

La apelul nominal răspunde partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilierul juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, arată că la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 au fost respectate dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (4) și (6). Cât privește critica de neconstituționalitate intrinsecă, subliniază că prevederile art. 3 lit. z) din ordonanța de urgență corespund unui obiectiv de interes public, care implică cunoașterea profilului moral al persoanelor care dețin titlul de luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989, fără a încălca dreptul la viață intimă, familială și privată. De asemenea, actul normativ

criticat cuprinde garanțiile necesare respectării dreptului la un proces echitabil.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 672 din 26 iunie 2012, pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, în privința sintagmelor „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*”, și ca neîntemeiată, cât privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi criticate ale aceluiași act normativ, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 1.517 din 15 noiembrie 2011, nr. 211 din 13 martie 2012 și nr. 278 din 22 martie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 11.939/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Mihai Airinei într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, reglementând noțiunea de „*colaborator al Securității*”, creează un cadru juridic nou pentru o categorie aparte de persoane care apar în cuprinsul arhivelor Securității. Astfel, delimitarea impusă de legiuitor reprezintă, de fapt, o interpretare prezentă a unor elemente din trecut, consemnate cu sau fără acordul celor vizați prin norma legală, realizându-se cadrul de promovare a unei acțiuni în constatarea unei calități inexistente la momentul

producerii faptelor analizate. Or, în sensul respectării dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2), se impune ca aplicarea oricărei norme să se realizeze prin raportare la elemente care puteau fi prevăzute de destinatarul legii, în scopul de a i se respecta dreptul de a-și putea corija atitudinea în raport cu prevederile legii.

De asemenea, autorul susține încălcarea principiului egalității în fața legii prin includerea participanților la Revoluția din Decembrie 1989 într-o categorie distinctă, din perspectiva Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, prin care se dă naștere unui raport de subordonare față de verificările efectuate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS). La momentul participării la Revoluția din Decembrie 1989, nicio persoană nu a avut cum să cunoască voința viitoare a legiuitorului în sensul asumării ipotezei unei eventuale verificări publice în arhiva fostei Securități.

Sub acest aspect, autorul excepției arată că fiecare persoană inclusă în categoriile prevăzute de art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 poate evita procedura de verificare de către CNSAS, prin simpla renunțare la calitatea de funcționar în cadrul unei instituții publice. Or, în cazul luptătorilor pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989, nu există o asemenea posibilitate, aceștia fiind automat supuși verificărilor.

Totodată, autorul susține încălcarea art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece caracterul unitar și obiectiv al probelor administrate în mod obligatoriu potrivit ordonanței de urgență criticate nu este dovedit în niciun mod. Veridicitatea documentelor care compun arhiva fostei Securități este prezumată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, conferindu-se astfel CNSAS prerogativa utilizării unor probe conservate timp de decenii, fără a se cunoaște în mod concret caracterul complet al consemnărilor păstrate și presupunând buna-credință a organelor comuniste care le-au întocmit. De altfel, persoanele vizate de actul normativ enunțat nu au avut în vedere necesitatea conservării unor probe referitoare la evenimente petrecute în urmă cu patru decenii. Este încălcat astfel principiul egalității armelor în cadrul procesual, deoarece aparatul instituțional al statului care a preluat o arhivă pe deplin organizată se va afla mereu pe o poziție de superioritate în fața părâtului.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu se aduc niciun fel de garanții privind posibilitatea probării unei poziții contrare celei consemnate în cuprinsul dosarelor din arhiva CNSAS. Mai mult, ordonanța de urgență menționată nu face nicio distincție în raport cu durata rezonabilă în care poate fi introdusă acțiunea în constatare.

Pe de altă parte, pentru a nu fi încălcate dispozițiile art. 26 alin. (1), art. 28 și art. 53 din Constituție, se impunea ca legiuitorul să intervină cu o delimitare fermă privind posibilitatea utilizării informațiilor cuprinse în dosarele aflate în arhiva fostei Securități și să nu permită utilizarea în mod public a oricăror date privitoare la viața de familie a celui vizat de acțiunea în constatare.

De asemenea, autorul precizează că, în absența unei situații extraordinare a cărei reglementare nu putea fi amânată și a descrierii concrete a împrejurărilor ce constituie o asemenea situație, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu respectă exigențele constituționale impuse de art. 115 alin (4), invocând, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 65/1995, nr. 83/1998, nr. 255/2005, nr. 258/2006.

În prezent, prin accesul public la dosare din arhiva fostei Securități, se oferă acces la o serie de informații din cuprinsul acelor dosare care privesc viața intimă, familială și privată. Se încălcă, în același timp, și secretul corespondenței, în condițiile în care prin motivarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu este reliefată proporționalitatea dintre scopul urmărit și drepturile încălcate, ci se urmărește reducerea drepturilor acordate unei anumite categorii de persoane, în

scopul de a compensa anumite încălcări ale altor drepturi, în perioada comunistă, de către organele Securității. Prin urmare, urgența invocată de Guvern nu poate fi probată pentru a se justifica raportul de proporționalitate față de o ingerință de o asemenea amploare.

În fine, autorul susține că, în contradicție cu art. 115 alin. (6) din Constituție, actul normativ criticat aduce atingere unor drepturi fundamentale asupra cărora nu se poate dispune prin ordonanță de urgență.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 1.411 din 3 noiembrie 2009, nr. 209 din 15 februarie 2011 și nr. 159 din 23 februarie 2012, exprimat în sensul constituționalității prevederilor criticate din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, art. 26 alin. (1) privind dreptul la viață intimă, familială și privată, art. 28 privind secretul corespondenței, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile și limitele adoptării ordonanțelor de urgență.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, pe de o parte, că, prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, a constatat că sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*” cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale. În aceste condiții, Curtea constată că, în cauza de față, sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea

Curții, excepția cu acest obiect urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pe de altă parte, Curtea reține că celelalte prevederi criticate ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare.

Astfel, Curtea a reținut că prevederile art. 2 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, stabilind elementele care trebuie întrunite pentru ca o persoană să fie calificată drept „colaborator al Securității”, nu încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii civile, de vreme ce efectele atribuirii unei astfel de calități se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a reglementării legale. Totodată, Curtea a observat că actul normativ enunțat urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor în privința cărora s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 46 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 martie 2011, și Decizia nr. 1.309 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011).

Pe de altă parte, referitor la pretinsa încălcare a principiului egalității în drepturi, Curtea a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie niciun privilegiu sau nicio discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabilă tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei (a se vedea Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

Faptul că, în baza art. 3 lit. z) din actul normativ menționat, constatarea calității de *colaborator al Securității* presupune o anumită procedură pentru persoanele care dețin titlul de luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989 nu este de natură să conducă la concluzia că se încalcă art. 16 din Constituție, având în vedere situația diferită în care se află aceste persoane, situație ce a determinat o reglementare diferită (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.484 din 10 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 797 din 23 noiembrie 2009).

Referitor la critica privind încălcarea dreptului la viață intimă, familială și privată, Curtea a reținut netemeinicia acesteia, sens în care a precizat că prevederile art. 3 lit. z) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 dau expresie opțiunii legiuitorului, reprezentând o consacrare la nivel legislativ a dreptului fundamental la informație în ceea ce privește existența sau inexistența calității de *lucrător al Securității* sau de *colaborator* al acesteia, în cazul persoanelor care dețin titlul de luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989.

În același timp, Curtea a subliniat că dreptul la viață intimă, familială și privată nu este un drept absolut, ci, în anumite condiții, acesta poate fi supus anumitor limitări ori restricții sau ingerințe din partea autorităților. De asemenea, respectarea și ocrotirea vieții intime, familiale și private nu se asigură în detrimentul altor cetățeni sau al autorităților.

Sub acest aspect, Curtea a reținut că exigențele unei vieți democratice, așa cum transpar ele din ansamblul reglementărilor legale, impun ca persoanele vizate de prevederile legale criticate să poată fi identificate și cunoscute de opinia publică (a se vedea Decizia nr. 980 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 17 august 2009).

În aceste condiții, Curtea a statuat că normele supuse controlului de constituționalitate asigură un raport de proporționalitate rezonabil între interesele concurente implicate,

precum și un just echilibru între respectarea dreptului la viață intimă, familială și privată, pe de o parte, și a dreptului la informație, pe de altă parte, fiind create premisele valorificării acestor drepturi în concordanță cu exigențele generale proprii unui stat de drept.

În aceeași ordine de idei, Curtea a constatat că reglementările supuse controlului de constituționalitate implică garanții adecvate și suficiente pentru evitarea oricărui ingerințe arbitrar.

Astfel, competența de a se pronunța asupra calității unei persoane de *lucrător sau colaborator al Securității* aparține unei instanțe judecătorești, autoritate independentă și imparțială, îndrituită să soluționeze o acțiune în constatare, cu respectarea principiilor de oralitate, contradictorialitate, publicitate și a dreptului la apărare, părțile interesate având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesual civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept. În plus, orice persoană care deține titlul de luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989 și pentru care Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București a constatat calitatea de *lucrător sau colaborator al Securității* are posibilitatea de a cere, pe calea recursului, exercitat în condițiile legii, controlul hotărârii judecătorești pronunțate de instanța de fond. Soluționarea acestuia revine, de asemenea, unei instanțe judecătorești independente și imparțiale, competentă a se pronunța cu privire la legalitatea hotărârii judecătorești și a sancționa un eventual abuz în ceea ce privește constatarea colaborării cu organele Securității, chestiune socială și morală foarte sensibilă în contextul istoric specific al României.

Având în vedere cele expuse, Curtea a constatat că nu este îndreptățită nici critica potrivit căreia ar fi încălcate dispozițiile art. 53 din Constituție (a se vedea, în sensul celor de mai sus, Decizia nr. 211 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 29 mai 2012).

Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea a constatat că nu poate reține încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât la momentul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 au fost îndeplinite condițiile impuse de textul constituțional invocat: existența unei situații extraordinare a cărei reglementare să nu poată fi amânată și motivarea urgenței în cuprinsul ordonanței. Aceasta este concluzia care se desprinde din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, astfel cum acesta a fost redactat la data adoptării sale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.377 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 27 ianuarie 2011).

În același timp, cu privire la sensul dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, Curtea a reiterat faptul că ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă afectează, dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin. Așa fiind, Curtea a constatat că prevederile legale criticate conțin norme pentru îndeplinirea obiectivului pe care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și l-a propus — deconspirarea Securității, fără a afecta, în sensul constituțional explicat, dreptul la viață intimă, familială și privată (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 211 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 29 mai 2012).

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În fine, Curtea constată că invocarea dispozițiilor art. 28 din Constituție nu are relevanță pentru soluționarea prezentei cauze.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în privința sintagmelor „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*”, excepție ridicată de Mihai Airinei în Dosarul nr. 11.939/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 918

din 1 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști, excepție ridicată de Societatea Comercială „Creare Resurse Umane” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 38.905/299/2011 al Judecătoria Sectorului 1 București și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.147D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 484 din 10 mai 2012, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 38.905/299/2011, **Judecătoria Sectorului 1 București a**

sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști.

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Creare Resurse Umane” — S.R.L. din București într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri privind emiterea unei somații de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu există posibilitatea parcurgerii procedurii verificării de scripte, pentru că în acest fel orice persoană care se pretinde creditor poate solicita instanței orice fel de sumă de bani. Evaluarea situației de fapt presupune un probatoriu complex, iar limitarea doar la proba cu înscrisuri prejudiciază societatea debitoare. În plus, accesul la justiție trebuie asigurat total și neîngrădit, ceea ce presupune accesul implicit la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007.

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare. De asemenea, sunt considerate a fi încălcate și dispozițiile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora.

Astfel, prin Decizia nr. 440 din 7 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1.001 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, Decizia nr. 1.116 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008, sau Decizia nr. 80 din 27 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 21 martie 2011, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru stabilirea unei proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații. Or, potrivit art. 126 din Constituție, competența instanțelor de judecată și procedura în fața acestora se stabilesc prin lege, precum ordonanța criticată.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte între profesioniști, excepție ridicată de Societatea Comercială „Creare Resurse Umane” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 38.905/299/2011 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 1 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prevederile de lege criticate sunt în sensul aplicării principiului rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Împrejurarea că, potrivit art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate înseamnă că hotărârea se va pronunța numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv cele propuse de debitor. Mai mult, art. 2 din ordonanță prevede că procedura reglementată de acest act normativ vizează exclusiv creanțele certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale, iar art. 10 dispune că ordonanța de plată se va emite numai în urma verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse potrivit art. 6 alin. (2) din ordonanță, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța constatând că cererea este întemeiată.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.070 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 20 octombrie 2010, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 reglementează procedura recuperării pe cale judecătorească exclusiv a acelor creanțe care izvorăsc din contracte comerciale și care sunt, în același timp, certe, lichide și exigibile. În acest scop, la cererea privind creanța de plată a prețului, creditorul trebuie să anexeze, potrivit art. 6 alin. (2) din ordonanță, înscrisurile ce atestă cuantumul sumei datorate, precum și orice alte înscrisuri doveditoare ale acesteia. Potrivit art. 9, debitorul poate contesta creanța prin întâmpinare, instanța urmând să verifice dacă această contestație este întemeiată, iar art. 10 alin. (1) prevede că, în cazul în care, ca urmare a verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse, a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, constată că cererea este întemeiată, instanța emite o ordonanță de plată, în care se precizează suma și termenul de plată. Conform art. 13 alin. (1), împotriva ordonanței de plată debitorul poate formula cerere în anulare, în termen de 10 zile de la data comunicării acesteia. Din toate aceste texte de lege rezultă în mod evident că procedura ce face obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 se desfășoară într-un cadru procesual menit să asigure toate garanțiile ce caracterizează un proces echitabil, iar debitorul are la îndemână suficiente mijloace procedurale pentru a-și apăra interesele.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 970

din 20 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Vasile Vlasie în Dosarul nr. 287/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.328D/2012.

La apelul nominal se prezintă, pentru Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic Mihai Ionescu, lipsă fiind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantului Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența anterioară a Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 7.716 din 19 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 287/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**. Excepția a fost ridicată de Vasile Vlasie într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată, în esență, că prevederile criticate încalcă prezumția de nevinovăție, astfel cum este consacrată prin dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție, deoarece creează premisele unei forme de răspundere morală și juridică pentru lucrătorii Securității care au desfășurat activități specifice atribuțiilor de serviciu, conforme actelor normative în vigoare la acea dată.

Susține că actele normative criticate acordă atribuții jurisdicționale Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, substituindu-se unei instanțe judecătorești, prin faptul că emite evaluări și constatări care sunt de

competența acesteia din urmă și care pot produce efecte juridice.

De asemenea, prin introducerea acțiunilor în constatarea calității de lucrător/colaborator al fostei Securități, Consiliul se substituie atât în dreptul cetățeanului de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime, realizându-se o extindere nepermisă a sferei titularilor acestui drept, dincolo de limitele sale constituționale, cât și atribuției Avocatului Poporului de a acționa pentru apărarea drepturilor și a libertăților persoanelor fizice, potrivit art. 58 alin. (1) din Constituție.

Totodată, în opinia autorului excepției, actul normativ criticat este neconstituțional, deoarece nu prevede posibilitatea persoanei verificate de a se apăra în fața Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care emite nota de constatare a calității de lucrător/colaborator al Securității, dreptul de apărare fiind recunoscut doar în fața instanței de judecată care se pronunță în cadrul acțiunii în constatare.

Arată că, în cazul acțiunii în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității, competența de soluționare aparține Secției de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București, respectiv a Curții de Apel București, în timp ce adevăratele prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență criticată pot fi contestate în fața instanței de contencios administrativ competente teritorial de către orice persoană interesată. În acest mod, persoanei verificate i se îngreșează posibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare în fața unei instanțe de judecată apropiate domiciliului său, ceea ce contravine principiului constituțional al egalității în drepturi.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, a reținut, în esență, că dispozițiile criticate au o rațiune bine determinată, față de scopul declarat al actului normativ, de a institui o formă de continuare într-un mecanism nou a procesului de devaloare a activităților exercitate, în special prin intermediul Securității, de regimul comunist, de permanentă teroare împotriva cetățenilor țării, a drepturilor și a libertăților lor fundamentale. Aceasta îndreptățește accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, prin consemnarea publică a abuzurilor, și contribuie la o mai bună înțelegere a prezentului și la o proiectare adecvată a viitorului societății românești. Scopul ordonanței, enunțat în acești termeni, răspunde unor exigențe politice ale societății românești și dreptului la informație consacrat prin art. 31 din Constituție. Reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 operează o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor constatate ca fiind „lucrător al Securității” față de prevederile Legii nr. 187/1999, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008. Prin decizia menționată, Curtea a reținut că reglementarea anterioară nu a urmărit doar deconspirarea persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, ci a promovat o răspundere juridică și politică a acestora, cu scopul îndepărtării lor din anumite funcții și împiedicării lor de a candida

pentru alegerea sau numirea în acele funcții. Astfel, legea anterioară crea premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, fără vinovăție și fără existența unei fapte de încălcare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Având în vedere cele menționate și luând în considerare argumentația autorului excepției de neconstituționalitate care se întemeiază pe natura activității Colegiului Consiliului Național pentru Studiul Arhivelor Securității pe care o consideră ca fiind una jurisdicțională, instanța a apreciat că, față de noua reglementare, se impune respingerea excepției de neconstituționalitate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată, în esență, că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 1.503/2009, nr. 127/2010, nr. 27/2012 și nr. 64/2012, exprimat în sensul constituționalității prevederilor legale ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) potrivit căruia „*România este stat de drept, democratic și social*”, art. 15 — „*Universalitatea*”, art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 22 — „*Dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică*”, art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 30 privind libertatea de exprimare, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 — „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”, art. 54 — „*Fidelitatea față de țară*”, art. 55 — „*Apărarea țării*”, art. 57 — „*Exercitarea drepturilor și a libertăților*”, art. 58 alin. (1) referitor la numirea și rolul Avocatului Poporului și art. 126 alin. (5) potrivit căruia este interzisă înființarea de instanțe extraordinare și alin. (6) referitor la garantarea controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ. Totodată, susține că se aduce atingere și unor dispoziții din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale, respectiv dispozițiilor art. 6 — „*Dreptul la un proces echitabil*”, art. 7 — „*Nicio pedeapsă fără lege*”, art. 8 — „*Dreptul la respectarea vieții private și de familie*”, art. 9 — „*Libertatea de gândire, de conștiință și de religie*”, art. 10 — „*Libertatea de exprimare*”, art. 14 — „*Interzicerea discriminării*” și art. 17 — „*Interzicerea abuzului de drept*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Cât privește prevederile art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a reținut că sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*” din cuprinsul acestora încalcă dispozițiile art. 21 alin. (3) și art. 24 din Constituție, întrucât nu oferă garanțiile procesuale adecvate pentru a evita arbitrarul și pentru a consolida încrederea justițiabilului în actul de justiție, astfel încât excepția de neconstituționalitate având acest obiect urmează a fi respinsă ca devenită inadmisibilă.

II. În ceea ce privește celelalte prevederi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată prin Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, Curtea constată că acestea au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici asemănătoare celor formulate în prezenta cauză.

Astfel, Curtea a stabilit că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a produs o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt lucrători sau colaboratori ai Securității, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 46 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 martie 2011, Decizia nr. 1.309 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011, și Decizia nr. 159 din 23 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 27 aprilie 2012).

Pe de altă parte, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studiul Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată. Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu sunt de natură să confere Consiliului Național pentru Studiul Arhivelor Securității rolul de instanță extraordinară (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010, și Decizia nr. 46 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 8 martie 2011).

Cu privire la critica referitoare la competența exclusivă a Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, Curtea Constituțională a reținut că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin instanțele judecătorești,

a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, prevederile legale criticate corespund pe deplin exigențelor constituționale invocate, inclusiv celor prevăzute de art. 126 alin. (5) referitor la interdicția înființării de instanțe extraordinare (a se vedea Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009).

De asemenea, Curtea a constatat netemeinicia criticilor referitoare la nesocotirea dispozițiilor constituționale care statuează cu privire la rolul Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Posibilitatea pe care o are Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a promova acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia nu reprezintă o substituție în atribuțiile instituției Avocatului Poporului. Această instituție dispune de mecanisme specifice, determinate în mod cuprinzător și detaliat în legea sa de organizare și funcționare, de natură să asigure în mod eficient realizarea rolului său constituțional (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.377 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 27 ianuarie 2011).

În același timp, Curtea nu a reținut nici critica referitoare la pretinsa încălcare a principiului liberului acces la justiție ca urmare a subrogării Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în dreptul cetățeanului care se consideră vătămat prin acțiunile abuzive ale unor lucrători din fosta Securitate de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

Astfel cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, prevederile art. 1 alin. (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt edificatoare în acest sens, conferind persoanei, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, precum și, după caz, soțului supraviețuitor și rudelor până la gradul al patrulea, inclusiv ale persoanei decedate ori moștenitorilor săi testamentari, dreptul de a afla identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia care au contribuit cu informații la completarea dosarului și, de asemenea, de a solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului. Din cuprinsul acestor dispoziții legale, se desprinde concluzia potrivit căreia Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității acționează inclusiv la cererea persoanelor

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate cât privește sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*” din cuprinsul art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Vasile Vlasie în Dosarul nr. 287/2/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

îndreptățite, astfel că nu se pune problema nesocotirii dreptului acestora de liber acces la justiție (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 608 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011).

Totodată, Curtea a constatat că este lipsită de orice fundament critica privind nerespectarea principiului egalității în drepturi, susținută din perspectiva stabilirii instanțelor de contencios administrativ competente teritorial să judece contestațiile formulate împotriva adevărurilor prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență, de vreme ce art. 10 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, astfel cum a fost modificat prin articolul unic pct. 16 din Legea nr. 293/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, stabilește, fără echivoc, că „Adevărurile prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 [...] pot fi contestate la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București de către orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la publicarea lor” (a se vedea Decizia nr. 1.560 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 1 februarie 2012).

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Totodată, în prezentul dosar, autorul excepției invocă neconstituționalitatea actului normativ criticat raportat atât la dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 15, 22, 30, 54, 55 și 57 din Constituție, cât și la prevederile art. 7, 8, 9, 10, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fără să formuleze o motivare din care să rezulte în ce constă contrarietatea față de prevederile constituționale și convenționale invocate. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, ca atare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru aprobarea Acordului de garanție dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 28 noiembrie 2012, privind garantarea în proporție de 100% a obligațiilor aferente Acordului de împrumut (Restructurarea financiară a Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.) dintre Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare în valoare de până la 175.000.000 euro

Având în vedere:

- angajamentele cu privire la reforma sectorului transporturi, asumate prin intermediul scrisorilor de intenție transmise Fondului Monetar Internațional;
 - necesitatea finalizării până la următoarea misiune a Fondului Monetar Internațional a procesului de contractare a creditului garantat de stat de către Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.;
 - destinația împrumutului, respectiv rambursarea creditului acordat în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2012 privind acordarea unui împrumut Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. în scopul achitării obligațiilor de plată datorate furnizorilor de energie electrică, aprobată prin Legea nr. 194/2012, cu modificările ulterioare, scadent la data de 20 decembrie 2012;
 - condiționarea accesării împrumutului acordat de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare de aprobarea prezentului acord de garanție și luând în considerare faptul că aceste elemente constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,
- în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Se aprobă Acordul de garanție dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 28 noiembrie 2012, denumit în continuare *Acord de garanție*, aferent Acordului de împrumut (Restructurarea financiară a Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.) dintre Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., denumită în continuare *Împrumutat*, și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare în valoare de până la 175.000.000 euro, denumit în continuare *Acord de împrumut*.

Art. 2. — (1) Aplicarea prevederilor Acordului de împrumut și alocarea sumelor împrumutului prevăzut la art. 1 se realizează de către Împrumutat.

(2) Ministerul Finanțelor Publice încheie cu Împrumutatul și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, în calitate de minister de resort sub a cărui autoritate se află acesta, precum și în aceea de reprezentant al Guvernului cu obligații distincte în cadrul Acordului de garanție, o convenție de garantare prin care se stabilesc drepturile și obligațiile părților în aplicarea prevederilor Acordului de garanție, inclusiv cele referitoare la plata comisionului pentru alimentarea fondului de risc, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

Art. 3. — Obligația de garantare în proporție de 100% a obligațiilor ce revin Împrumutatului, asumată prin intermediul Acordului de garanție, revine după cum urmează:

a) Ministerului Finanțelor Publice, în ce privește îndeplinirea obligațiilor de plată asumate de Împrumutat față de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare a serviciului datoriei, respectiv: rambursarea ratelor de capital, plata dobânzilor, comisioanelor și a oricăror alte costuri asociate împrumutului, cu excepția comisionului inițial, care se achită din împrumut; și

b) Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și Ministerului Finanțelor Publice, pentru îndeplinirea tuturor celorlalte obligații, cu excepția celor evidențiate la lit. a), conform atribuțiilor specifice în calitate de ministere de resort și în limita fondurilor bugetare aprobate prin legile bugetare anuale.

Art. 4. — (1) Sumele necesare acoperirii contribuției Împrumutatului la finanțarea proiectului, taxele și impozitele aferente proiectului, datorate și plătibile pe teritoriul României, precum și sumele necesare rambursării împrumutului, achitării dobânzilor, a comisioanelor și a altor costuri aferente împrumutului, cu excepția comisionului inițial, care se achită din împrumut, vor fi asigurate din resursele financiare proprii ale Împrumutatului.

(2) Recuperarea tuturor sumelor plătite la scadențe de Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de garant, în contul Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., a comisioanelor datorate și neachitate la fondul de risc de către aceasta, a dobânzilor și penalităților de întârziere aferente acestor categorii de debite se efectuează potrivit prevederilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — (1) Se autorizează Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor Publice, să introducă, de comun acord cu Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, amendamente la conținutul Acordului de garanție, în raport cu condițiile concrete de derulare a acestuia și, respectiv, a Acordului de împrumut, care nu sunt de natură să majoreze obligațiile financiare asumate față de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare sau să determine noi condiționări economice față de cele convenite inițial între părți.

(2) Amendamentele la Acordul de garanție convenite Dezvoltare conform alin. (1) se aprobă prin hotărâre a cu Banca Europeană pentru Reconstrucție și Guvernului.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Ovidiu Ioan Silaghi
Ministrul afacerilor externe,
Titus Corlățean

București, 12 decembrie 2012.
Nr. 86.

Operațiunea nr. 44.271

ACORD DE GARANȚIE*)
(Restructurare financiară CFR) între România și Banca Europeană
pentru Reconstrucție și Dezvoltare

Datată 28 noiembrie 2012

TABLA DE MATERII

ARTICOLUL I — TERMENI ȘI CONDIȚII STANDARD; DEFINIȚII
Secțiunea 1.01. Integrarea Termenilor și condițiilor standard
Secțiunea 1.02. Definiții
Secțiunea 1.03. Interpretare
ARTICOLUL II — GARANȚIA; ALTE OBLIGAȚII
Secțiunea 2.01. Garanția
Secțiunea 2.02. Finalizarea Proiectului
Secțiunea 2.03. Alte obligații
ARTICOLUL III — DIVERSE
Secțiunea 3.01. Notificări
Secțiunea 3.02. Opinia legală

ACORD DE GARANȚIE
Acord, datat 28 noiembrie 2012, între România („Garantul”) și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare
(„Banca”)

PREAMBUL

Întrucât Garantul și Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. au solicitat asistență din partea Băncii pentru finanțarea parțială a Proiectului,

întrucât, în conformitate cu un acord de împrumut încheiat la data prezentului acord între Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., în calitate de Împrumutat, și Bancă („Acordul de împrumut”, așa cum este definit în Termenii și condițiile standard), Banca a acceptat să acorde Împrumutatului un împrumut în valoare de 175.000.000 euro, cu respectarea termenilor și condițiilor stabilite sau menționate în Acordul de împrumut, însă doar cu condiția ca Garantul să garanteze obligațiile Împrumutatului specificate în Acordul de împrumut, conform acestui acord; și

întrucât Garantul, în contrapartida semnării de către Bancă a Acordului de împrumut încheiat cu Împrumutatul, a fost de acord să garanteze obligațiile Împrumutatului,

având în vedere cele de mai sus, părțile convin după cum urmează:

ARTICOLUL I

Termeni și condiții standard; Definiții

Secțiunea 1.01. Integrarea Termenilor și condițiilor standard

Toate prevederile Termenilor și condițiilor standard ale Băncii date 1 octombrie 2007 sunt integrate în acest document și sunt aplicabile acestui acord, având aceeași putere și același efect ca și cum ar fi prevăzute chiar în acest acord (toate aceste

prevederi sunt denumite în continuare „Termeni și condiții standard”).

Secțiunea 1.02. Definiții

Termenii definiți în preambul, atunci când sunt folosiți în acest acord (inclusiv în preambul), vor avea semnificația atribuită în acest document, exceptând cazul în care se prevede altfel sau cazul în care contextul impune o altă semnificație, termenii definiți în Termenii și condițiile standard și în Acordul de

*) Traducere.

împrumut vor avea semnificația atribuită în acest document, iar termenul de mai jos va avea următorul înțeles:

„Reprezentantul autorizat al Garantului” înseamnă ministrul finanțelor publice al Garantului.

Secțiunea 1.03. Interpretare

În acest acord, orice trimitere la un anumit articol sau la o anumită secțiune va fi înțeleasă ca o trimitere la articolul sau secțiunea respectivă din acest acord, exceptând cazurile în care prin acest acord se stabilește altfel.

ARTICOLUL II

Garanția; alte obligații

Secțiunea 2.01. Garanția

Garantul garantează, prin prezentul acord de garanție, necondiționat, în calitate de debitor principal, și nu ca simplu garant, plata integrală și la termen a tuturor sumelor datorate în cadrul Acordului de împrumut, ajunse la scadență, prin accelerare sau prin altă modalitate, precum și îndeplinirea punctuală a tuturor obligațiilor Împrumutatului, toate acestea fiind stabilite în Acordul de împrumut.

Secțiunea 2.02. Finalizarea Proiectului

(a) Ori de câte ori există motive rezonabile pentru a considera că fondurile disponibile ale Împrumutatului vor fi insuficiente pentru a acoperi cheltuielile estimate necesare pentru implementarea Proiectului, Garantul va lua cu promptitudine măsurile necesare și satisfăcătoare pentru Bancă pentru a pune sau pentru a determina punerea la dispoziția Împrumutatului a fondurilor necesare în vederea acoperirii acestor cheltuieli și necesități.

(b) Fără a restricționa caracterul general al celorlalte prevederi din acest acord sau din Termenii și condițiile standard, Garantul va autoriza cu promptitudine Împrumutatul să aplice ajustările anuale ale nivelului și structurii tarifelor Împrumutatului, inclusiv nivelul TUI, în concordanță cu metodologia aprobată, în așa fel încât să asigure capacitatea Împrumutatului de a-și îndeplini obligațiile care îi revin în cadrul Acordului de împrumut.

Secțiunea 2.03. Alte obligații

Cu excepția cazurilor acceptate de Bancă, Garantul:

(1) determină Împrumutatul să își îndeplinească toate obligațiile care îi revin conform Acordului de împrumut, precum și să implementeze la timp Planul de acțiuni de restructurare;

(2) garantează continuitatea efectuării plăților integrale și la scadență a tuturor obligațiilor curente ale Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A. către Împrumutat (inclusiv TUI, costul electricității și alte costuri) până la momentul privatizării Societății Naționale de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A.;

(3) reanalizează anual metodologia de plată a obligațiilor serviciului public și practicile aplicate de Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” — S.A. atât timp cât orice sumă aferentă împrumutului este nerambursată și va asigura plata neîntreruptă și integrală a obligațiilor Societății Naționale de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. Călători” — S.A. către Împrumutat (inclusiv TUI, costul electricității și alte costuri);

Drept pentru care, părțile, acționând prin intermediul reprezentanților lor autorizați, au semnat acest acord în 4 exemplare la București, România, în ziua și anul menționate mai sus.

România

Prin: **Florin Georgescu**,

viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice

(4) garantează alocarea anuală către Împrumutat de la bugetul statului a contribuțiilor pentru operațiuni, mentenanță și reparații ale infrastructurii de cale ferată, la valoarea subvenției minime reprezentate de suma care este mai mare dintre 850.000.000 RON și suma necesară conform calculului ratei de eficiență a cheltuielilor, pe parcursul anilor financiari 2013—2015 și ulterior, suma necesară pentru a permite Împrumutatului conformarea cu rata de eficiență a cheltuielilor;

(5) garantează achiziționarea întregii cantități de electricitate necesare sistemului de cale ferată din România prin intermediul S.C. Electrificare C.F.R. — S.A. de pe piața energiei electrice administrată de S.C. OPCOM — S.A., începând cu data de 1 iulie 2013;

(6) garantează că, ulterior primei trageri din împrumut, va pune la dispoziția Împrumutatului suma de 800.000.000 RON, destinată investițiilor în reparații capitale, de la bugetul statului, în anii 2012 și 2013;

(7) analizează și modifică, nu mai târziu de 31 decembrie 2013, indicatorii de performanță și mecanismele de plată cuprinse în contractul de activitate adoptat prin Hotărârea Guvernului nr 73/2012 privind aprobarea Contractului de activitate a Companiei Naționale de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A. pentru perioada 2012—2015, încheiat între Împrumutat și Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România în vederea asigurării eficienței și sustenabilității financiare pe termen lung a Împrumutatului.

ARTICOLUL III

Diverse

Secțiunea 3.01. Notificări

Următoarele adrese sunt specificate în scopul prevăzut la secțiunea 10.01 din Termenii și condițiile standard:

Pentru Garant:

Ministerul Finanțelor Publice
str. Apolodor nr. 17, sectorul 5
București
România

În atenția: ministrului finanțelor publice
Fax: 00 40 21 312 16 30

Pentru Bancă:

Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare
One Exchange Square
Londra EC2A 2JN
Marea Britanie

În atenția: Serviciului de Administrare Operațiuni (*Operation Administration Unit*)

Fax: +44-20-7338-6100

Telex: 8812161

Răspuns la: EBRD L G

Secțiunea 3.02. Opinia legală

Pentru scopurile secțiunii 9.03(b) din Termenii și condițiile standard și în conformitate cu secțiunea 6.02(b) din Acordul de împrumut, opinia sau opiniile consultantților juridici vor fi emise în numele Garantului de către directorul Direcției juridice a Ministerului Finanțelor Publice.

Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare

Prin: **Jean Marc Peterschmitt**,

director executiv BERD, Europa Centrală și de Sud-Est

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2012, pentru unele județe**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) și (3) din Legea privind finanțele publice nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din taxa pe valoarea adăugată pentru finanțarea cheltuielilor descentralizate la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor și municipiului București pe anul 2012 cu suma de 4.405 mii lei, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2012.

(2) Din suma prevăzută la alin. (1), 2.197 mii lei se alocă județului Brăila pentru plata drepturilor salariale câștigate prin hotărâri judecătorești de personalul din unitățile de învățământ preuniversitar de stat, în cuantumul stabilit pentru anul 2012 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.

(3) Din suma prevăzută la alin. (1), suma de 1.168 mii lei se alocă județului Maramureș și suma de 1.040 mii lei se alocă județului Mureș în vederea finanțării cheltuielilor cu salariile, sporurile, indemnizațiile, alte drepturi salariale în bani stabilite

prin lege, precum și a contribuțiilor aferente acestora în unitățile de învățământ preuniversitar de stat finanțate din bugetele locale.

Art. 2. — (1) Sumele alocate se repartizează pe comune, orașe și municipii, prin decizie a directorului direcției generale a finanțelor publice județene, cu asistența tehnică de specialitate a inspectoratelor școlare.

(2) Inspectoratele școlare comunică direcțiilor generale ale finanțelor publice sumele repartizate pentru fiecare unitate de învățământ preuniversitar de stat.

(3) Alocarea sumelor va conduce la modificarea bugetelor inițiale aprobate, calculate pe baza standardelor de cost.

Art. 3. — Ordonatorii principali de credite răspund de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor art. 1.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2012.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

Ecaterina Andronescu

Ministrul administrației și internelor,

Mircea Dușa

Ministrul delegat pentru administrație,

Radu Stroe

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

București, 12 decembrie 2012.

Nr. 1.204.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

privind modificarea cap. I pct. 3 lit. a) din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 698/2001 pentru aprobarea unor metodologii privind angajarea, transferarea și detașarea medicilor, farmaciștilor, biologilor, biochimiștilor și chimiștilor, precum și a altui personal de specialitate cu studii superioare din unitățile sanitare publice

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale resurse umane și certificare nr. R.A. 1.036/2012, în temeiul prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — La capitolul I din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 698 din 9 septembrie 2001 pentru aprobarea unor metodologii privind angajarea, transferarea și

detașarea medicilor, farmaciștilor, biologilor, biochimiștilor și chimiștilor, precum și a altui personal de specialitate cu studii superioare din unitățile sanitare publice, publicat în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 27 noiembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, punctul 3 litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. Publicația de concurs va cuprinde:

a) unitatea sanitară și specialitatea în care se publică postul, cu precizarea atestatelor de studii complementare pe care trebuie să le dețină candidații.

Posturile se publică la concurs fără a se preciza gradul profesional, astfel:

a.1) pentru posturile de medic, medic dentist sau farmacist specialist concurează rezidenți aflați în ultimul an de pregătire, specialiști ori primari confirmați în specialitatea în care se publică postul;

a.2) pentru posturile de medicină generală/medicină de familie concurează medici de medicină generală cu drept de liberă practică, rezidenți aflați în ultimul an de pregătire,

specialiști sau primari confirmați în specialitatea medicină generală/medicină de familie;

a.3) în cazul posturilor de medic dentist concurează medici dentiști cu drept de liberă practică, specialiști sau primari confirmați în specialitatea stomatologie generală;

a.4) pentru posturile de farmaciști concurează farmaciști cu drept de liberă practică, specialiști sau primari confirmați în specialitatea farmacie generală;

a.5) pentru posturile de biolog, biochimist și chimist candidează, după caz, biologi, biochimiști, chimiști debutanți, biologi, biochimiști, chimiști, respectiv biologi, biochimiști, chimiști specialiști sau principali.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,

Raed Arafat

București, 10 decembrie 2012.

Nr. 1.266.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 602076